Умът иска връзка, която да е жива и сигурна едновременно, но това е невъзможно, защото живият човек, или каквото и да било живо нещо, са непредсказуеми. Онова, което ще се случи в следващия миг, не може да бъде предвидено. И понеже е непредсказуемо, това прави мига интензивно наситен. Трябва да изживеете този миг колкото е възможно по-пълноценно, защото може и никога да не дойде следващ… Може да ви няма, другият може да го няма… Или може и двамата да ви има, но взаимността ви да я няма. Всичко е възможно…

Ако искате да имате съвсем сигурна връзка, ще се наложи да обичате един мъртъв човек. Но тогава няма да ви е хубаво. Това е, което се случва с любимия, когато се превърне в съпруг…

И така, неспирно търсите сигурността, но откриете ли я, тя ви омръзва. Погледнете лицата на съпрузите. Те са намерили сигурността – тази толкова дълго търсена сигурност – и сега вече всичко им е в банковата сметка. Законът, съдът и полицията съществуват, за да направят всичко напълно сигурно. Но и цялото очарование, цялата поезия са изгубени. Няма я вече романтиката…

Сигурността никога не носи удовлетворение. А в несигурността съществува страх, че връзката би могла да бъде изгубена. Но това е част от живота. Всичко може да бъде изгубено. Нищо не е сигурно, затова и всичко е толкова красиво. Затова и не бива да отлагате дори и за един миг – ако искате да обичате някого, обичайте го тук и сега! Обичайте го! Защото никой не знае какво ще се случи в следващия момент. В следващия момент може да нямате възможността да го обичате и тогава ще се каете до края на живота си. Можели сте да обичате, можели сте да живеете… Тогава разкаянието обвива човека. Той чувства угризения и дълбока вина, като че

ли сам себе си е погубил…

Животът е крехък, деликатен, винаги непознат, напредвидим… в това е красотата му. Човек трябва да бъде смел, авантюрист… за да плува в потока на живота… Живейте в този миг и го изживейте тотално…

Така че, въпросът не е в това дали другият ще го има до вас в следващия момент. Въпросът е в това, ако той е до вас сега, да го обичате. Не пропилявайте този миг в мисли и тревоги за бъдещето, защото това е чисто самоубийство… Обичайте този човек и бъдете обичани от него!

Такова е моето разбиране: че ако изживявате мига тотално, по всяка вероятност в следващия миг човекът ще е все още до вас. Казвам „може би" – не мога да ви обещая. Но вероятността е голяма, защото следващият миг се поражда от настоящия – ако сте обичали този човек и той се е почувствал благословен, а връзката ви е била прекрасно, екстазно изживяване, тогава защо да ви напуска?

Ако можете да обичате – обичайте! Ако не може да обичате – забравете този човек и намерете някой друг. Но не губете време! Въпросът не е в тази любов или в онази любов… въпросът е в любовта. Любовта е осъществяване… Хората са просто предлог…

Ако правите някого щастлив, защо той да ви напусне? Но ако го правите нещастен, тогава защо да не ви напусне? Ако го правите нещастен, аз бих ви помогнал да ви напусне. Но ако го правите щастлив, никой не може да го накара да ви напусне… не би имало смисъл. Той би се сражавал с целия свят заради вас…

Използвайте този миг не за да се тревожите, а за да живеете! Малките неща могат да са толкова прекрасни! Малко нежност, малко споделеност – това е всичко в живота.

Ошо "Интимността - доверието в себе си и в другия"